

prima instanță - (judecătoria Criuleni) V. Ciuntu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, G. Dașchevici, L. Popova

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ghelbert Vlad,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ghelbert Vlad
împotriva Lilianei Cazacu privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Ghelbert Vlad și s-a menținut hotărârea judecătoreiei
Criuleni din 14 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 16 septembrie 2016 Ghelbert Vlad s-a adresat în instanță cu cerere de
chemare în judecată împotriva Lilianei Cazacu solicitând modificarea cuantumului
pensiei de întreținere și a cheltuielilor pentru îngrijirea suplimentară pentru copilului
minor XXX, născut la Z-Z-Z pînă la suma de 1000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că anterior a fost în relații
de căsătoriei cu Cazacu Liliana, din căsătorie foștii soți au un copil comun, fiul XXX,
născut la Z-Z-Z.

După desfacerea căsătoriei a fost stabilit domiciliul copilului minor cu mama și
încasată de la Ghelbert Vlad pensiei alimentară în mărime de 500 lei lunar.

Sușține că, a achitat pensia de întreținere o perioadă de aproximativ 6 luni, însă,
ulterior starea sa financiară s-a înrăutățit, nu s-a văzut cu fosta soție o perioadă timp
îndelungată, deoarece ultima pleca des în Federația Rusă și într-un anumit moment,
dânsul ar i-a perfectat fostei soții o procură pentru ca aceasta să poată pleca peste
hotarele țării împreună cu copilul. Mai târziu s-a constatat că copilul minor comun s-a
născut bolnav de „yyy”, iar în legătură acest fapt i-a fost acordat gradul I de
invaliditate.

Afirmă că, apoi în anul 2013 Cazacu Liliana l-a acționat în judecată, solicitînd
încasarea pensiei de întreținere în mărime de 2000 lei lunar și a cheltuielilor
suplimentare pentru întreținerea copilului minor invalid de grupa I, XXX, în mărime
de 2000 lei lunar.

Ulterior prin hotărârea judecătoreiei Criuleni din 04 februarie 2014 acțiunea a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Ghelbert Vlad în beneficiul Lilianeii Cazacu a pensiei de întreținere în mărime fixă de 1880 lei și a cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor bolnav în sumă de 872,75 lei, în total suma de 2372,75 lei lunar.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014 apelul declarat de Ghelbert Vlad împotriva hotărârii nominalizate a fost respins.

Susține că, din cauza situație financiare nu a avut posibilitatea să achite lunar, și astfel pe contul executorului judecătoresc s-au format datorii.

Între timp, la 22 iulie 2011 a încheiat căsătoria cu Ghelbert Tatiana, iar la Z-Z-Z s-a născut copilul comun YYY.

Menționează că de mai bine de 1 an și 6 luni nu este angajat în câmpul muncii, la moment este student la Centru de Excelență în Transporturi din or. Chișinău, locuiește cu chirie, actuala sa soție se află în concediu de maternitate, iar din motiv că anterior nu a fost angajată în câmpul muncii, aceasta nu beneficiază de indemnizație pentru creșterea și îngrijirea copilului și astfel, familia sa se află la reținerea mamei sale care se află la muncă peste hotarele țării, dânsul este bolnav de hepatită cronică hernie la coloana vertebrală, motiv din care suportă cheltuieli pentru antrenarea stării sale de sănătate.

Astfel susține că, nu are posibilitate de a achita lunar pensia de întreținere și cheltuielile suplimentare pentru întreținerea copilului bolnav în sumă de 2372,75 lei lunar.

Prin hotărârea judecătoreiei Criuleni din 14 octombrie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Ghelbert Vlad a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 octombrie 2016 Ghelbert Vlad a declarat apel împotriva hotărârii judecătoreiei Criuleni din 14 octombrie 2016, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că încasarea pensiei de întreținere a copilului minor este în interesul major al acestuia, deoarece copilului are probleme serioase de sănătate și prin urmare întreținerea unui astfel de copil necesită sursele bănești suplimentare.

Argumentele invocate de reclamant referitoare la insuficiența surselor financiare ar fi în detrimentul copilului cu necesități speciale, din motiv că nu ar permite asigurarea existenței acestuia. Totodată probele prezentate nu confirmă faptul că, capacitatea de muncă a reclamantului ar fi redusă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de Ghelbert Vlad și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Criuleni din 14 octombrie 2016.

La 01 august 2017, Ghelbert Vlad a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea deciziei menționate și a hotărârii judecătoreiei Criuleni din 14 octombrie 2016 și pronunțarea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivare, a indicat că nu este de acord cu soluția de apel, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, conținutul deciziei relevă o

insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză de către instanțele investite cu judecarea fondului, ceea ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Susține că, la examinarea cauzei în fond instanțele ierarhic inferioare, nu au luat în considerație situația sa financiară, care la moment este una precară, familiară și anume faptul că deja mai are un copil de întreținut, și starea sa de sănătate, care la momentul actului din cauza intervenției chirurgicale avute, nu îi permite să se angajeze în câmpul muncii și astfel este în imposibilitate să achite pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 2372,75 lei.

Afirmă recurentul că, argumentele invocate în vederea micșorării pensiei de întreținere a copilului au fost confirmate prin înscrisurile prezentate, însă instanța le-a neglijat. Suma de 2372,75 lei nu este una rezonabilă posibilităților sale și astfel există temeiuri de micșorarea a pensiei.

În opinia recurentului atât decizia instanței de fond cât și hotărârea primei instanței nu sunt suficient de motivate și nu conțin destule argumente în vederea respingerii acțiunii, iar acest fapt încalcă prevederile art.6 CEDO, referitor la toate garanțiile unui proces echitabil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 aprilie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei motivate a fost expediată părților la 31 iulie 2017 (f.d.128), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 01 august 2017, respectiv recursul a respectat termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ghelbert Vlad nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ghelbert Vlad.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari